

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

Redegørelse af 26/4 06 om oplysninger modtaget i perioden den 21. januar 2005 – 20. januar 2006 om anvendelsen af reglerne for medarbejderaktieordninger (ligningslovens § 7 H, stk. 1-7).

(Redegørelse nr. R 15).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Ved lov nr. 394 af 28. maj 2003 om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Forbedring af vilkårene for medarbejderaktieordninger) blev der indført en ny bestemmelse om medarbejderaktieordninger i ligningslovens § 7 H. Reglerne er senere revideret ved lov nr. 1411 af 21. december 2005 om ændring af ligningsloven m.m. (Justering af reglerne for medarbejderaktier).

Reglerne er et led i at fremme aktiekulturen i Danmark. Formålet med reglerne er nærmere at forbedre vilkårene for udbredelsen af aktier samt købe- og tegningsretter som aflønningsform i virksomhederne. En sådan aflønningsform bidrager til at motivere og engagere de ansatte. Det sker ved, at de ansatte og selskabet knyttes tættere sammen i kraft af den ansattes medejerskab til virksomheden. Reglerne skaber grobund for fornyelse og vækst.

Reglerne går ud på, at personer, der som led i et ansættelsesforhold modtager vederlag i form af aktier, køberetters til aktier eller tegningsretter til aktier, ikke skal medregne værdien heraf ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, såfremt visse betingelser er opfyldt. Beskatningen sker som aktieavance, jf. nedenfor. Selskabet kan ikke trække udgiften til medarbejderaktierne m.v. fra ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Skatten af de aktier og de købe- og tegningsretter, som den ansatte får, udskydes til det tidspunkt, hvor den ansatte sælger aktierne. Beskatningen er lempelig, idet beskatningen sker som aktieavance i stedet for som løn.

Den ansatte kan i samme år enten

- a) modtage aktier og købe- og tegningsretter, hvor værdien af de modtagne aktier m.v. ikke overstiger 10 pct. af den ansattes årsløn, eller

- b) modtage købe- eller tegningsretter, hvor udnyttelseskursen maksimalt er 15 pct. lavere end markedskursen på de aktier, som de modtagne retter giver ret til at erhverve eller tegne, og aktier, hvor værdien heraf ikke overstiger 10 pct. af den ansattes årsløn.

Skatteministeren skal årligt afgive en redegørelse til Folketinget om anvendelsen af de ovennævnte regler om medarbejderaktier. Formålet med redegørelsen er at sikre Folketinget en løbende orientering om omfanget af ordninger under de nye regler.

Redegørelsen til Folketinget skal afgives i løbet af 1. halvår baseret på oplysninger, som skattemyndighederne har modtaget i det forudgående kalenderår.

Redegørelsen for 2003

Den første redegørelse (R 18) blev afgivet den 26. maj 2004. Den var baseret på oplysninger modtaget i perioden den 1. juli 2003 – 31. december 2003. Redegørelsen omfattede et meget beskedent antal aftaler.

Redegørelsen for 2004

Den 26. april 2005 blev der afgivet en redegørelse (R 5) om oplysninger modtaget i perioden den 1. januar 2004 – 20. januar 2005. Tallene i redegørelsen er senere korrigeret.

Ud fra bestemmelserne om fristerne for indgivelse af oplysninger blev redegørelsen til Folketinget for 2004 udarbejdet på baggrund af oplysninger modtaget fra den 1. januar 2004 indtil den 20. januar 2005. Baggrunden for afgrænsning af perioden var, at flest mulige aftaler om tildelelser af aktier m.v., hvortil den ansatte havde erhvervet ret i 2004, kunne omfattes af redegørelsen.

Det fremgik af redegørelsen og den efterfølgende korrektion, at den samlede værdi af medarbejderaktieordninger omfattet af ligningslovens § 7 H kunne opgøres til 154.199.469 kr. Beløbet fordelte sig med 11.444.807 kr. på 10 pct.s reglen og 140.507.712 kr. på 15 pct.s reglen. Hertil kom et beløb på 2.246.950 kr., som en enkelt kommune ikke kunne fordele på de to regler. Det samlede antal aftaler blev opgjort til 2.737.

På baggrund af oplysningerne om værdien af aftalerne blev provenutabet for medarbejderaktieordninger omfattet af ligningslovens § 7 H vurderet til årligt op mod 16 mio. kr.

Nærværende redegørelse for 2005

Nærværende redegørelse er ud fra bestemmelserne om fristerne for indgivelse af oplysninger udarbejdet på baggrund af oplysninger modtaget i perioden 21. januar 2005 til 20. januar 2006, dvs. aftaler vedrørende 2005. I år omfatter redegørelsen dog også aftaler vedrørende 2003 og 2004, som er blevet omfattet af ligningslovens § 7 H, fordi parterne i kraft af § 7 H, stk. 1, 3. pkt., jf. § 3, stk. 2, i lov nr. 1411 af 21. december 2005 kan aftale, at bestemmelsen skal finde anvendelse.

For 2005 er der indsendt oplysninger om 1.434 aftaler om anvendelse af ligningslovens § 7 H. 160 af disse aftaler vedrører 2003 og 2004, men er nu blevet omfattet af ligningslovens § 7 H i kraft af ovennævnte regel § 7 H, stk. 1, 3. pkt., jf. § 3, stk. 2, i lov nr. 1411 af 21. december 2005. Der foreligger ikke nogen særskilt opgørelse af værdien af disse 160 aftaler vedrørende tidligere år.

Aftalerne for 2005 omfatter 1.350 personer og 91 selskaber. Aftalerne har en samlet værdi af 109.213.021 kr. Beløbet fordeler sig med 19.146.691 kr. på 10 pct.s reglen og 90.066.630 kr. på 15 pct.s reglen.

På baggrund af oplysningerne om værdien af aftalerne kan provenutabet for medarbejderaktieordninger omfattet af ligningslovens § 7 H vurderes til årligt op mod 11 mio. kr. Dette beløb skal sammenholdes med, at provenutabet – på baggrund af en ren skønsmæssig antagelse om ordningen udbredelse – blev anslået til ca. 25 mio. kr. årligt i lovforslaget fra 2003 (L 67).

SKAT har på nuværende tidspunkt ikke i alle tilfælde foretaget prøvelse af, om de indgåede ordninger på alle punkter opfylder betingelserne i ligningslovens § 7 H. En sådan prøvelse vil ske i forbindelse med den almindelige ligning og kontrol af de ansatte. Det kan således vise sig, at ikke alle de nævnte ordninger er omfattet af ligningslovens § 7 H.

Hermed slutter redegørelsen.

82. møde

Tirsdag den 2. maj 2006 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene.

(Spørgetimen).

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatte-love. (Enklere forskuds- og selvangivelsesproce-dure samt frivillig indberetning af gaver m.v.). Af skatteministeren (Kristian Jensen). (Fremsat 11/1 2006. Første behandling 25/1 2006. Betænkning 19/4 2006. Anden behandling 25/4 2006. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 27/4 2006 til tredje behandling af skatteministeren (Kristian Jensen)).

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Betinget udvisning, skærpelse af udvisnings-reglerne og reglerne om indrejseforbud m.v.). Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj). (Fremsat 25/1 2006. Første behandling 24/2 2006. Betænkning 18/4 2006. Anden behandling 27/4 2006).

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om Haagerbørnebeskyttelseskon-ventionen. Af familie- og forbrugerministeren (Lars Bar-foed). (Fremsat 26/1 2006. Første behandling 9/2 2006. Betænkning 20/4 2006. Anden behandling 27/4 2006).

5) Forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til udenrigsministeren og statsmi-nisteren [om EU's optagelsesforhandlinger med Tyrkiet]. Af Morten Messerschmidt (DF) m.fl. (Forespørgslen anmeldt 27/10 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 2/11 2005).

6) Forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til udenrigsministeren og statsmi-nisteren [om DIIS-rapporten »Danmark under den kolde krig«]. Af Villy Søvndal (SF) og Ole Sohn (SF). (Forespørgslen anmeldt 27/10 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 2/11 2005).

7) Første behandling af lovforslag nr. L 220:

Forslag til lov om uddannelsen til professions-bachelor som lærer i folkeskolen. Af undervisningsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 5/4 2006).

8) Første behandling af lovforslag nr. L 221:

Forslag til lov om ændring af lov om folkehøj-skoler, efterskoler, husholdningsskoler og hånd-arbejdsskoler (frie kostskoler). (Ændret hoved-sigte og kompetencegivende undervisning m.v.). Af undervisningsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 5/4 2006).

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om folkehøjsko-leformen i europæisk kontekst. Af Bente Dahl (RV) m.fl. (Fremsat 21/3 2006).

10) Første behandling af lovforslag nr. L 233:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv be-skæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om fleksydelse og lov om betaling for ud-dannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. (Æn-dring af fleksjobordningen, visitation, opføl-gning, tilskud, fleksydelse). Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frede-riksen). (Fremsat 19/4 2006).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Medlemmer af Folketinget Frank Aaen (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om krav til hoteller om ikke at medvirke til formidling af sex-køb.

(Beslutningsforslag nr. B 137).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget indenrigs- og sundhedsministeren og skatteministeren.

Indtil dette øjeblik er der til indenrigs- og sundhedsministeren anmeldt følgende spillere:

1. Line Barfod
2. Jørgen Arbo-Bæhr
3. Tina Petersen
4. Arne Toft
5. Birthe Skaarup

Ønsker flere at tilmelde sig som spillere til indenrigs- og sundhedsministeren? (*Ophold*).

Det er ikke tilfældet.

Til skatteministeren er indtil nu anmeldt seks spillere. Ønsker flere at tilmelde sig? (*Ophold*).

Ja, hr. Morten Homann. De syv spillere vil få ordet i denne rækkefølge:

6. Magnus Heunicke
7. Ole Stavad
8. Lene Jensen
9. Line Barfod
10. Jørgen Arbo-Bæhr
11. Mia Falkenberg
12. Morten Homann

Spm. nr. US 117

Line Barfod (EL):

Under folketingsvalgkampen blev der jo stukket mange valglofter, bl.a. om bedre folkeskoler, bedre vilkår for ældre og bedre vilkår for børn. Det var lofter, som skulle indfries i kommunerne.

Det, vi kan se nu, er, at samtidig med at regeringens udspil til såkaldte velfærdsreformer kommer, begynder kommunerne også at kunne se, hvordan deres økonomi ser ud. Der er en del

kommuner, der skal ud og skære ganske voldsomt. Ballerup, Høje Taastrup, Hillerød og Køge har fremsendt nogle eksempler på de besparelser, de er ude i. I Køge skal man f.eks. spare 70 mio. kr. om året som følge af udligningsreformen, og der har man altså endnu ikke taget fat på regeringens velfærdsudspil. Der skal man f.eks. spare 11 mio. kr. på ældreområdet, hvilket kan betyde, at de ældre ikke længere kan få bad to gange om ugen, men kun en gang om ugen. Hvordan passer det med regeringens valglofter fra folketingsvalgkampen?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er glad for, at fru Line Barfod noterede, at regeringspartierne også i den sidste valgkamp betonedede vigtigheden af at udbygge velfærdssamfundet på nogle meget målrettede områder, bl.a. skoleområdet, som det blev nævnt. Det er jo også derfor, at regeringen i efterfølgende økonomiaftaler med kommunerne har sat målrettede penge af til bl.a. det formål, og det vil vi også gøre fortsat i de fremadrettede aftaler, sådan at kommunerne under et kan løfte de her centrale velfærdsområder.

Så har jeg også godt noteret mig, at der er fire kommuner, Høje Taastrup, Køge, Ballerup og Hillerød, som har henvendt sig, tror jeg, til Folketingets Kommunaludvalg i kølvandet på udligningsreformen med nogle gruppevækkende tal, som jeg må sige – hvis jeg skal svare hurtigt, og det skal jeg jo inden for taletiden – at jeg ikke kan genkende.

Den påstand om, at de fire kommuner under et skal afholde et tab på 330 mio. kr. – det er jo det store tal, som så dækker over de tal, som fru Line Barfod fremførte her – er en forkert fremført påstand, fordi den ikke tager højde for, at partierne bag udligningsreformen har fastsat et skatteloft kommune for kommune, der muligvis gør, at de kommuner, der her bliver nævnt, har en chance for at tage merindtægter hjem.

Kl. 13.05

Det kan jo ikke være sådan, at man på en og samme tid brokker sig over, at der er borgere i de pågældende kommuner, der skal betale noget mere i skat, og så lægger de samme tal til grund for en påstand om, at kommunen skal ud at spare. Begge dele kan jo ikke være rigtige.

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at det, ministeren siger, er, at så må kommunerne bare sætte skatten i vejret.

Nu er det jo sådan, at vi jævnlige har kunnet høre nye tal for, hvor mange milliarder kroner der strømmer ind i statskassen. Regeringen har ikke helt styr på hvor mange milliarder, men der bliver hele tiden fundet flere milliarder i statskassen. Så kan jeg ikke helt forstå, når der nu er så mange penge, hvorfor nogle af de milliarder så ikke kunne fosse videre ud i kommunerne og danne grundlag for at levere den nødvendige velfærd.

Altså, det er jo ikke, fordi der mangler ressourcer i samfundet til at sikre, at f.eks. de ældre kan komme i bad mere end en gang om ugen, at vi har en ordentlig folkeskole osv., så man kunne leve op til de løfter, som regeringen udstedte under folketingsvalgekampen.

Vil regeringen sende nogle penge ud, så den kan leve op til løfterne, eller var det bare valgfæsk?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu lægges der nogle præmisser ind, som gør det umuligt at svare på spørgsmålet, for fru Line Barfod lægger til grund, at medmindre regeringen vil bryde med det, der er målsætningen i den økonomiske politik, så kan vi ikke leve op til valgløfterne. Det er jo ikke rigtigt.

Den her regering har, siden den kom til i 2001, meget konsekvent forfulgt det spor, at hovedparten af den realvækst, der er mulighed for i den offentlige sektor, skal gå til kommuner og amter til den borgernære service. Det er den linje, vi har ført indtil dato. Det er også den linje, vi fortsat ønsker at føre. Den skaber en mulighed for år for år at tilføje kommuner, amter og fremover regioner flere ressourcer.

Så har fru Line Barfod altså en eller anden idé om, at man skulle droppe den målsætning, som regeringen i øvrigt har overtaget fra den tidligere regering, altså 2010-planen, og bruge engangsudgifter på permanent forbrug. Det ville jo være en helt tåbelig kurs, som ville skabe endnu større udfordringer for de forhandlere, der i øjeblikket sidder og diskuterer velfærdsreformer.

Line Barfod (EL):

Jeg har lidt svært ved at forstå, hvorfor det, hvis man mente velfærdsreformer som noget positivt, så skulle være en forhindring for dem, der sidder og forhandler reformer, hvis man gik i gang med reelt at udvikle velfærden og sikre, at

kommunerne i hvert fald ikke skal fjerne en del af velfærden for børn, ældre, folkeskoler osv.

Det er jo regeringen, der har fastsat den ramme. Det er jo ikke noget naturgivent, at der skal være så voldsom en bremse på den kommunale vækst som det, regeringen har lagt op til. Ud over udligningsreformen er det også selve regeringens velfærdsudspil, som man kan se kommer til at koste ude i kommunerne. Et af de få tal, vi har fået nu, vedrører, at refusionen for kontanthjælpsmodtagere under 30 år bortfalder. Det betyder f.eks. for Københavns Kommune, at man kommer til at mangle 50 mio. kr., der så skal findes andre steder i budgettet.

Så hvordan hænger det sammen med de her velfærdsreformer, man lægger op til? Er det reelt bare, at man ønsker at afvikle velfærden ude i kommunerne?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er øjensynligt ikke naturgivent, at man behøver at tænke på dagen i morgen eller dagen om 5 år eller dagen om 10 år. Det kan jeg forstå fru Line Barfod ikke gør. Så skal fru Line Barfod jo glæde sig over, at regeringen gør det.

Det er altså klogt, at man, når man disponerer sin økonomiske politik, ikke bare tænker på, hvordan verden ser ud i dag, men også om der er sammenhængskraft om 5, 10 og 15 år. Derfor er det ubetinget positivt at diskutere velfærdsreformer og diskutere, hvordan vi sikrer os, at det her samfund også kan hænge sammen på sigt.

Det regnestykke, fru Line Barfod hiver frem, kan jeg ikke genkende. Det er jo et regnestykke, der hviler på, at selv om man laver spillereglerne om, altså i den her situation at man strammer refusionsreglerne for at skabe motivation hos kommunerne til at sørge for, at kontanthjælpsmodtagere får uddannelse og arbejde, så sætter kommunerne sig ned med korslagte arme og laver ingenting.

Det tror vi jo ikke på. Altså, jeg tror ikke på, at der vil komme det tab, som fru Line Barfod påstår der vil komme i Københavns Kommune. Jeg tror og kan i øvrigt også dokumentere med historien, at når vi laver forandringer på kontanthjælpsområdet, herunder laver forandringer i de kommunale refusionsprocenter, så har det faktisk en effekt. I regeringen går vi ind for, at det er bedre, at folk er i arbejde eller under uddannelse, end at de er på kontanthjælp.

Line Barfod (EL):

Nu har jeg tallene fra regeringen selv. Det er et af de få svar, vi har fået indtil nu. Vi har jo bedt om at få en gennemgang af, hvad regeringens velfærdsudspil betyder for den kommunale økonomi, og det her er så et af de få områder, vi har fået det på. Det er de penge, der kommer til at mangle i kommunerne, når man fjerner refusionen på kontanthjælp til personer under 30 år.

Kl. 13.10

Det, jeg kan forstå på ministeren, er, at det at tænke på i morgen og på velfærdssamfundet i morgen, betyder, at man skal afvikle det. Er det overhovedet indgået i ministerens overvejelser over, hvad velfærd betyder også ude i kommunerne, at man skulle udbygge velfærden, altså sikre, at der f.eks. var nogle gode folkeskoler til at sikre, at vi også havde nogle gode kreative børn fremover, der f.eks. også kan arrangere demonstrationer og andre sjove ting, som også kan være med til at give noget kreativitet på andre områder? Eller ligger der i regeringens opfattelse og ministerens opfattelse, at velfærdsreformer er lig med nedskæringer både i kommunerne og centralt?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved udmærket godt, at fru Line Barfod har et svar, for jeg tror, jeg selv har givet det, hvor man meget statisk kommune for kommune kan se, hvad der vil ske, hvis man fjerner refusionen på kontanthjælp under nogle givne forudsætninger.

Det fremgår også meget, meget klart af det svar, at det sådan set er regeringens forudsætning, at de tab ikke manifesterer sig, fordi sigtet med at foreslå en opstramning af refusionsprocenterne i relation til kontanthjælpsmodtagere, som går passive i meget lange forløb, jo er at få gjort dem aktive.

Det er fuldstændig på samme måde, som da man i sin tid lavede ungereglen. Da kunne man jo altså konstatere, at når man nedsatte kontanthjælpen for målgruppen, de 18-25-årige, og så til gengæld mødte dem med et job- eller uddannelsesstilbud, så foretrak de unge job eller uddannelse frem for kontanthjælp.

Regeringen vil videre ad den vej. Det er velfærdsvejen. Det er at flytte folk fra passiv forsørgelse til aktiv forsørgelse frem for bare at fastholde dem i det, sådan som fru Line Barfod åbenbart vil.

Jeg kan ikke genkende det billede, der tegnes af regeringen. Den pakke, regeringen har lagt frem til forhandling om velfærdsreformen, er ekstremt fremadrettet. Den søger i øvrigt også at opnå et råderum, som kan bruges til at investere massivt i forskning og uddannelse i de kommende år for at sikre, at det her samfund også hænger sammen på mellemlang sigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 118**Arne Toft (S):**

Der har været megen diskussion om de nye valgkredse, og jeg har sidst læst, at heller ikke ministeren er tilfreds med, som det kommer til at se ud i dag. Der har jo siddet et udvalg og arbejdet med det her i mere end et år, så jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren: Hvad er ministeren utilfreds med i det fremlagte?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har jo ikke deltaget i den arbejdsgruppe, for Folketinget har ønsket en proces i forbindelse med den nye valgkredslov, som gik ud på, at det sådan set var Folketinget selv, der lavede, kan man sige, det politiske og tekniske grundlag for en ny lovgivning.

Min opgave som minister har så i overensstemmelse med det kommissorium, der blev aftalt mellem gruppeformændene i sin tid, været, at når der lå et færdigt bud fra udvalget, så skulle jeg så at sige oversætte det til et lovforslag, og det lovforslag har jeg så fremsat. Det hviler i øvrigt så på en politisk aftale mellem Folketingets partier, og hvis ikke der er nogen, der anfægter den aftale, så består den jo, og så vil lovforslaget blive vedtaget.

Jeg har rejst det spørgsmål – det gjorde jeg også under førstebehandlingen, fordi jeg fik et spørgsmål om det – som går på: Hvad er det for et demokrati- og folkestyrebegreb, vi fremmer ved at dele Danmark ind i kun ti storkredse? Jeg kan have min personlige bekyrning ved, om det forhold, at valgkredsene, storkredsene, bliver så relativt få og så relativt store, ikke vil fremme det, der vel populært kan betegnes som en amerikanisering af politik, altså hvor de med mange ressourcer eller de, der har kendte ansigter fra tv-skærmen, har lettere ved at slå igennem end de kandidater, der vokser frem via hårdt politisk

arbejde, hvad enten det er med afsæt i fagbevægelse, lokalpolitik eller lokalt foreningsliv.

Det er den bekymring, jeg kunne have. Det synes jeg at Folketinget burde reflektere over i forbindelse med den proces, der nu er sat i gang. Jeg ved, at Kommunaludvalget skal afholde en høring, og jeg synes da – det er i øvrigt ikke noget, jeg skal blande mig i, for det er jo Folketinget selv, der kører den proces – at det kunne være relevant at overveje, om man ikke også kunne bruge den høring til at få kastet det her lys på det nye lovforslag.

Arne Toft (S):

Det er jo godt at få en orientering om, hvad ministeren mener. Jeg havde selvfølgelig håbet, at en af de ting, som ministeren syntes var forkert ved den her reform, var, at der er nogle valgkredse, som har et meget lille antal vælgere. Vi har hørt om Mariager Fjord, som jeg tilfældigvis repræsenterer, og så Assens. I Mariager Fjord er der 15.000 færre vælgere end i den næstmindste kreds i Nordjylland.

Kl. 13.15

Mener ministeren, at man måske også kunne tage sådan noget op? Det har været sagt hele tiden, at der skal være et gennemsnit på omkring 43.000 vælgere pr. kreds. Synes ministeren så ikke, at en kreds på 31.000 bliver en meget lille kreds?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er selvfølgelig meget bæret over at få lov at spille bold med hr. Arne Toft i den her sag, men spørgsmålet er, om jeg er den rigtige at spille bold med. Socialdemokratiet har jo selv haft, sådan som jeg aflæser det, endda meget stor indflydelse på hele den her proces ved fru Pia Gjellerups deltagelse, så jeg synes da, at det er der, man skal tage de her problemstillinger op.

Jeg har jo i den her sammenhæng haft den meget sjældne oplevelse at fremsætte lovforslag i Folketinget uden overhovedet at være en del af processen, uden at have været med i alle de mellemregninger, der har ført frem til, at lovforslaget tager sig ud, som det tager sig ud. Jeg er i den her sag i den grad folkets, parlamentets, tjener og uden selvstændig vilje.

Jeg har så under førstebehandlingen direkte adspurgt peget på nogle punkter, som hos mig, som jo selv er folkevalgt, får hårene til at rejse sig lidt. Og det vil da glæde mig meget, hvis der gemmer sig det i hr. Arne Tofts spørgsmål, at hr.

Arne Toft også så at sige vil lægge sit lod i den vægtskål, der vil medføre, at før man nu vedtager det her lovforslag over hals og hoved, så giver man det en grundig eftertanke og bl.a. kaster lys over, hvad det er for et politikerbegreb, der fremmes, hvis vi deler Danmark ind på den måde, der er lagt op til i lovforslaget.

Arne Toft (S):

Jeg må sige, at det glæder mig, at fru Pia Gjellerup har haft stor indflydelse. Det tyder på, at hun er en meget dygtig politiker. Men grunden til, at jeg spørger, er jo, at nu har jeg ikke så stor erfaring herindenfor, men når bl.a. Folketingets formand sidder for enden af bordet og der sidder politikere med fra alle partier, så havde jeg egentlig regnet med, at sagen var afgjort.

Jeg er glad for, at sagen ikke er afgjort, men jeg har selvfølgelig respekt for det arbejde, der er lavet. Det er også derfor, jeg ikke er gået ud i medierne og har kritiseret det, fordi det er lavet af et bredt udsnit af politikere fra alle partierne. Jeg ved, at der er andre ministre, som også har sat spørgsmålstegn ved det, men jeg ville jo også gerne have, at vi så kunne tage med, at det ikke kun drejer sig om, at der er ti store kredse, men at vi så også bl.a. tager de kredse med, som er blevet så meget mindre end andre kredse. Det vil jeg håbe at ministeren tænker på. Så jeg skal nok hjælpe ministeren, hvis han så vil hjælpe mig.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen så kan vi jo hjælpe hinanden. Om sagen er afgjort, eller om sagen ikke er afgjort, ved jeg ret beset ikke noget som helst om. Sagen er jo i første række afgjort i det udvalg, der har siddet, og som har repræsenteret ikke bare alle Folketingets politiske partier, men jo altså også folketingsmedlemmer, der ikke er genvalgt. Der er altså meget, meget bred dækning i det udvalgsarbejde. Og der er man jo enedes om et kompromis.

Jeg går da ud fra, at partierne som udgangspunkt står ved de aftaler, de har lavet, medmindre man i den samme kreds ved at lade eftertanken melde sig kommer i tanke om, at det på visse strækninger skulle have set anderledes ud. Om man kommer i tanke om det, overlader jeg jo trygt til den proces, der nu kører i Folketingets Kommunaludvalg, som jeg heller ikke er en del af.

Så det er jo helt op til Folketinget selv at tage stilling til, om det her lovforslag skal fremmes i sin aktuelle form, eller om man skulle trække lidt frisk luft ind og på nogle strækninger give det en eftertanke. Og hvis man lader eftertanken sænke sig, så gælder det vel både spørgsmålet omkring storkredse og den præcise valgkredsinddeling. Og det er klart, at hvis man tager diskussionen om storkredse og når en ny konklusion, så vil det jo i sig selv afstedkomme en ny diskussion, også omkring valgkredse. Men det må Folketingets Kommunaludvalg processe.

Jeg siger bare i min kapacitet af folketingsmedlem, at jeg kan være noget bekymret over det lave antal storkredse. Det kan jeg i øvrigt se er en bekymring, som det parti, jeg selv tilhører, jo også har gjort gældende i udvalgsarbejdet.

Formanden:

Hr. Arne Toft? Nej.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 13.20

Spm. nr. US 119

Tina Petersen (DF):

Jeg vil lige påminde ministeren om nogle ting. For ca. 3 måneder siden stillede jeg ministeren nogle § 20-spørgsmål vedrørende radongas, som er et problem rundt om i Danmark. Specifikt drejer det sig om tre steder i Danmark, nemlig Bornholm, Nordjylland og Fyns Amt.

DR-Fyn havde den 15. februar 2006 sat det på dagsordenen, hvor man meddelte, at radongas dræber mange fynboer. Det drejer sig om 30 fynboer på årsbasis, og man siger, at det på landsplan er ca. 400 mennesker.

Hvis vi bare skal forholde os til Fyns Amt, snakker man om, at der er ca. 15 personer årligt, som dør af rygning. Her er der ca. 30 personer, som på årsbasis dør af radongas, som er en radioaktiv gasform, der siver op af vores undergrund.

Nu har ministeren så svaret på mine fem spørgsmål og henviser til bygningsreglementet og til, at man til rette nogle ting ind og har rettet nogle ting ind og har sendt pjecer ud. Jeg kan ikke lade være med at spørge ministeren, om man ikke, ligesom man har gjort med hensyn til rygning, målrettet kunne gøre en indsats lokalt i de områder, hvor man ved at problemet eksiste-

rer, i stedet for eventuelt at starte forfra med at sende pjecer ud. Kunne man ikke gøre en mere målrettet indsats i de lokalområder, det her drejer sig om?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har jo altid valgt at leve mit liv efter devisen, at med ærlighed kommer man længst, og det håber jeg så også gælder her.

Jeg må sige, at jeg lige her, denne tirsdag, hvor jeg står i Folketinget, ikke har den her sag fuldstændig frisk i erindring, og jeg tror, at hvis jeg skal give nogle ordentlige svar på de spørgsmål, som fru Tina Petersen kunne have lyst til at stille oven på mine skriftlige svar, så ville det være lettere, hvis vi kunne finde en anden form at gøre det på, for jeg vil være nødt til at konsultere de papirer, der ligger til grund for de svar, jeg har afgivet for, kan jeg forstå, 3 måneder siden. Jeg beklager meget.

Tina Petersen (DF):

Jamen det er da dejligt at høre, at jeg skal holde ministeren sådan lidt i erindring om, hvad der foregår, for det er jo som sagt 3 måneder siden, at de her spørgsmål blev stillet, og svarene er så efterfølgende kommet en måneds tid senere.

Det, der er vigtigt for mig, er jo selvfølgelig, at man fokuserer, da det nu kun er specifikke områder af Danmark, på det her problem, og jeg synes egentlig, at løsningen er enkel, når det nu kan centraliseres ned i så små lokalsamfund, som det kan her.

Men jeg gør også ministeren opmærksom på, at det her er et problem, for der er et stort antal danskere, der dør af denne her gas, der siver op af undergrunden, og som trænger ind i vores huse på grund af den isolering, vi har. Fra sundhedssiden gør man også noget målrettet. Kræftens Bekæmpelse har jo været ude og advare imod det her.

Man har også taget nogle initiativer. Jeg står ikke her i dag for at sige, at der ikke er sket noget, men at man fortsat målrettet måske gør tingene anderledes lokalt i de områder, det drejer sig om. På DR-Fyn kunne man se, at selv borgmestre i lokalområderne, ja, byrådsmedlemmer osv., som sad i teknisk udvalg, ikke engang var klar over, hvad radongas var for noget, og det er bekymrende, at de ikke ved det, når der er så mange, der dør af det.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har nu både i relation til de spørgsmål, der har været stillet, og så også her i salen i dag jo altså noteret mig fru Tina Petersens engagement i denne her sag, og jeg stiller mig altså gerne til rådighed for en bilateral drøftelse oven på de svar, jeg har afgivet. Det er nok det tilsagn, jeg kan give her og nu.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Det var det sidste spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren. Tak til indenrigs- og sundhedsministeren.

Så er det spørgsmål til skatteministeren, først fra hr. Magnus Heunicke.

Spm. nr. US 120

Magnus Heunicke (S):

Spørgsmålet drejer sig om inddrivelsen af skat og ikke mindst inddrivelsen af den gæld, som borgerne har til det offentlige. Hvis man ikke betaler sit barns institutionsplads, eller hvis man ikke betaler p-bøder, eller hvis man ikke betaler skat, så er det jo sådan, at staten, altså ministeren, sidste år overtog det ansvar at inddrive pengene.

Mit første spørgsmål lyder bare: Hvordan går det med inddrivelsen af de penge?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne sige, at det går bedre med inddrivelsen af den gæld, som borgerne har til det offentlige.

Det er ikke nogen overraskelse, at der i forbindelse med så stor en omlægning af inddrivelsen, som der er tale om, når man samler al inddrivelse ikke bare fra den kommunale side, men også fra den statslige side hos én myndighed, så vil være en produktionsnedgang. Det er jo lagt åbent frem, det står jo direkte i den lovgivning, som blev vedtaget, og som ligger til grund for, at vi samler det. Så er spørgsmålet naturligvis: Hvordan går det så nu?

Kl. 13.25

Ja, vi har kunnet se, at der har været en klar stigning, en klar forbedring af den produktion, der har været på området, men det er også naturligt, at med den periode, der er gået, og de mange betalingsaftaler, som skal laves på ny, når

det kommer over til en ny myndighed, kan vi ikke være oppe på fulde omdrejninger endnu.

Jeg er af den klare opfattelse, at vi med den organisation, vi har fået, får et stærkere grundlag for at inddrive den gæld, der er. Jeg er af den klare overbevisning, at vi skylder over for alle dem, der har betalt til tiden, at sørge for, at de, der har problemer med at betale, får indbetalt deres bidrag til det offentlige.

Magnus Heunicke (S):

Det er godt at høre, at det går bedre, det kunne jo heller ikke gå meget værre, for til at begynde med inddrog man jo ikke en krone.

Jeg kan forstå, at staten overtog en gæld på 15 mia. kr., som kommunerne var i gang med at inddrive. Og hvor stor er den gæld så nu? Kan vi få et svar på det?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg håber, at spørgeren har forståelse for, at jeg ikke lige på stående fod kan sige på kroner og øre, hvor stort gældsinddrivelsesbeløbet er, og hvor stor en restancemasse der måtte være lige præcis i dette øjeblik.

Det er sådan, at jeg har gennemgået over for Folketingets Skatteudvalg, hvorledes situationen var i forbindelse med fusionsarbejdet, både for skattedelen og for inddrivelsesdelen. Og jeg har lovet Skatteudvalget, at jeg inden sommer vil give en ny redegørelse med status for personale, for skattekontrollen og for restanceinddrivelsen. Den redegørelse vil naturligvis også komme til at indeholde, hvad den aktuelle saldo er.

Jeg vil bare sige, at noget af det, som kan være med til at give et sløret billede, er, at vi stadig væk modtager gældsposter, som kommer over fra den kommunale side, og som ikke tidligere er blevet overgivet til skat, men som nu løbende bliver overgivet. Og det betyder naturligvis, at det er svært at sammenligne de tal, der måtte være.

Derfor vil vi arbejde redegørelsen godt igennem og som sagt aflevere den til Skatteudvalget inden sommerferien.

Magnus Heunicke (S):

Af det svar kan man jo så forstå, at ministeren allerede nu forbereder undskyldninger for, at tallet ikke vil falde, men måske endda åbenbart stige til sommer. Og der må man jo sige, at selv om ministeren siger, at man godt var klar over, at der kunne ske visse uregelmæssigheder i for-

bindelse med indkøring af it-systemer og andet, så er det jo et noget kaotisk forløb, vi har været vidne til.

Hvor lang tid regner ministeren med at der går med det her kaos? Der kommer hele tiden nye ting, siger ministeren, ja, det gør der jo, hvis folk ikke betaler p-bøder eller skat til tiden. Så det gør der, det vidste vi også godt først. Hvor lang tid går der, før vi kan sige, at vi nu endelig er oppe på det niveau, vi var, før ministeren satte det arbejde i gang?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det bliver jo lagt åbent frem i det lovforslag, der ligger til grund, men vi forventer, at der vil gå en vis periode. Vurderingen er, at vi skal ind i 2007, inden vi har et fuldt produktionsniveau.

Bare for at fortælle, hvordan det er: Alle de betalingsaftaler, der lå mellem en skyldner og den kommunale inddrivelse, blev opsagt og skal nu genetableres i det nye system. Hele databasen skulle lukkes ned og åbnes op på ny i det nye system. Det er klart, at det tager nogen tid og det koster nogle kræfter.

Ligeledes er det sådan, at det ikke bare er nye gældsposter, altså det, at hvis man ikke betalte børnebidraget i sidste måned og heller ikke betalte i denne måned, så er det en ny gældspost, det er også helt nye grupper, der bliver flyttet med over. Og derfor skal man være meget varsom med at sammenligne tal, der indeholder forskellige elementer. Derfor er det, at jeg ikke her kan stå og sige, at der lige præcis er et tal, der bare klart tilkendegiver, hvor meget der skyldes.

Vi har lovet Skatteudvalget at komme med en redegørelse, der går i dybden med de her områder, og det vil vi selvfølgelig gøre.

Magnus Heunicke (S):

Det er jo ikke kun tal og ikke kun interessant at se, hvor langt vi når ned i de her tal, det er jo også rent faktisk penge, man mangler i dag ude i de forskellige kommuner, som før kunne inddrage pengene selv og havde pengene. Dem mangler man til at gennemføre den velfærd, som vi alle sammen her i Folketinget gerne vil have der skal være for borgerne i Danmark. De penge mangler jo. Det er altså temmelig vigtigt at have med i den diskussion.

Og mens der mangler, er det sådan, at vi i sidste ende, når man så engang til næste år altså regner med at være oppe på niveau igen efter

halvandet års kaos, jo altså så har mistet en del penge i den offentlige kasse.

Hvor stort et beløb regner vi med at vi i alt går glip af i den offentlige kasse? For selv om det er rigtigt nok, at vi regner med, at vi kan inddrive pengene bagefter med nogen forsinkelse, så er der jo nogen, om hvem man må sige, at de aldrig når at betale deres fulde gæld til det offentlige. Og de penge, vi kunne have inddrevet her, vil vi så aldrig få til gavn for velfærden i samfundet.

Så hvor mange penge vil ministeren regne med at vi går glip af i samfundet ved denne her øvelse?

Kl. 13.30

Skatteministeren (Kristian Jensen):

For det første anerkender jeg ikke billedet af, at der skulle være kaos. Der er masser af dygtige, engagerede medarbejdere på inddrivelsesområdet, som hver dag knokler ganske hårdt for at sikre, at den produktion, som naturligvis bliver udskudt i forbindelse med, at man skal lave så stor en fusion, kommer tilbage på rette spor og rette niveau. Jeg synes, de medarbejdere fortjener anerkendelse og ikke kritik for det store arbejde, de gør.

Det, der også er sagen, er jo, at vi fra starten har sagt, at der skal være noget lovgivning, der falder på plads, herunder noget lovgivning, der stadig væk udestår, for at sikre, at vi har de rigtige rammer for at kunne gennemføre en mere effektiv inddrivelse.

Så til spørgsmålet omkring penge. Det er sådan, at det, at man ikke betaler nu, jo ikke er det samme, som at man slipper for at betale senere hen. Vi vil stadig væk forfølge de restancer, der er, og det er ikke mit indtryk, at der er tabt noget provenu på nuværende tidspunkt.

Det er et spørgsmål om, at den inddrivelse, som ikke blev foretaget i forbindelse med den store omlægning, vil blive gennemført på et senere tidspunkt. Så jeg anerkender ikke på nuværende tidspunkt præmissen om, at vi skulle have tabt et provenu.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 121

Ole Stavad (S):

Jeg vil gerne følge op på det spørgsmål, hr. Magnus Heunicke har stillet. For det første synes jeg

jo, at det er bemærkelsesværdigt; at skatteministeren slet ikke synes, det er overraskende, at der er kaos i inddrivelsen. Det er bare ikke, som hr. Magnus Heunicke sagde, nogen kritik af nogen medarbejdere, de er tværtimod værgeløse. Det er faktisk dem, der har givet udtryk for, at de mente, at der var kaos, at de mente, det var fuldstændig umuligt for dem at løse den opgave, som de før har fået løst.

Selv om jeg ikke forventer, at skatteministeren har et tal på kroner og øre, så går jeg ud fra, når der er så alvorlig en sag for det ministerium, han har ansvaret for, at han så i det mindste holdes løbende orienteret om, hvor meget man er bagud, så skatteministeren er i stand til at give et mere præcist billede af, hvordan status ser ud lige i øjeblikket med hensyn til at få løst den her opgave.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Allerførst har jeg ikke sagt, at det ikke er overraskende, der er kaos, for jeg anerkender ikke begrebet, at der er kaos i inddrivelsen. Der er en lang række betalingsaftaler, som blev klippet over, som blev ophævet, og som skulle genetableres – en lang række sager, der it-mæssigt skulle lukkes ned og så åbnes på ny. Der er også sket en lang række omflytninger, der gør, at der naturligvis vil være en ny situation for en stor del af personalet. De fortjener netop ros for, at de har tacklet den omlægning, der har været, på bedste vis.

Når jeg står her og siger, at jeg ikke kan give et præcist tal, så er det, fordi jeg netop løbende bliver opdateret, og at vi også med de opdateringer, der er, skal sikre, at man ikke bruger kræfterne på hele tiden på dag til dag-basis at holde mig opdateret med et tal, men også bruger kræfter på rent faktisk at gennemføre den inddrivelse, der jo er kernen i det her.

Det er sådan, at jeg løbende får vurderinger og målinger af, hvad produktionen er, både hvad angår selve skatteproduktionen, og hvad angår inddrivelsesproduktionen – altså hvad restancen, der måtte ligge tilbage, er. Men jeg vil ikke ud og pålægge store systemomkostninger for at generere nye løbende tal, hvis det er sådan, at det talmateriale, der kommer ind, f.eks. kun opdateres kvartalsmæssigt. Så mener jeg, det er vigtigere, at man bruger ressourcerne på at forbedre produktionen, end at man bruger kræfterne på at forbedre en talproduktion til mig.

Ole Stavad (S):

Jeg bad faktisk ikke skatteministeren om et præcist tal, men om en status for, hvordan det ser ud. Jeg kan forstå, at skatteministeren sådan set mener, at alting går, som han havde planlagt, da han fik vedtaget loven om overdragelse af inddrivelse til staten. Jeg synes, det er stærkt bemærkelsesværdigt, at en minister kan mene det med det billede, der står.

Jeg står her med en artikel fra Frederiksborg Amts Avis fra den 22. april, hvor venstreborgmesteren, Olav Aaen, fra Karlebo Kommune, der jo er en ikke særlig stor kommune, kan berette om, at Karlebo Kommune indtil videre er gået glip af omkring 2,5 mio. kr., fordi SKAT endnu ikke har fået sat arbejdsgangene ordentligt i system. Mener ministeren, at det er godt nok planlagt, når man kommune for kommune landet over kan berette om, at billedet er som det, vi får beskrevet af skatteministerens parti-fælle, borgmesteren i Karlebo?

Kl. 13.35

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Man skulle ikke tro, når hr. Ole Stavad sidder i så kort en afstand fra min plads her i salen, at det så var muligt at overheøre, hvad jeg svarer. Men enten så overheører hr. Ole Stavad det, eller også forstår hr. Ole Stavad det ikke.

Jeg har ikke sagt, at alting fungerer som planlagt. Jeg har sagt, at det allerede fra start af var forudsat, at der ville blive problemer, og at der ville blive en produktionsnedgang. Det betyder ikke, at alt fungerer nøjagtig som planlagt. Der er nogle ting som spørgsmål omkring uddannelse i brug af it-systemer, der er nogle ting omkring kabling af nogle af vores lokaler, som klart ikke har været som forudsat fra starten, og der har vi åbent lagt frem og erkendt, at der er nogle problemer med it-mæssige løsninger, som ikke har fungeret godt nok. Omvendt kan jeg så sige, at de it-mæssige problemer klart er på retur.

Når vi så går ind og kigger på de enkelte kommuner, er det også svært at holde fast i, at arbejdsdelingen jo er sådan, at kommunerne i første omgang skal tage sig af og gennemføre en opkrævning af de enkelte restancer. Det er først på det tidspunkt, hvor kommunerne selv vælger at sende sagerne videre til SKAT, at det egentlig overgår til en sag i vores regi. Så kommunerne har stadig væk ikke blot et stort ansvar, men også en stor del af muligheden for at sikre, at pengene på de fordringer, der måtte være, bliver indbetalt.

Ole Stavad (S):

Det er, lige før skatteministeren har fået talt sig varm, så det nok er kommunernes skyld det hele, også at det ikke fungerer i skatteministerens egen butik. Men føler skatteministeren reelt ikke et ansvar for den situation, vi er i, som betyder, at kommunerne mangler millioner af kroner i kassen, og hvor en stor del af årsagen er, at skatteministeren imod alle råd fra alle, der ved noget om det her, besluttede, da man vedtog loven i juni måned 2005, at så skulle dens fulde og samlede overdragelse ske allerede den 1. november 2005 – altså uden nogen reel mulighed for, at man kunne forberede en overgang?

Måtte jeg så spørge skatteministeren: Vil skatteministeren påtage sig ansvaret, så skatteministeren og regeringen vil holde kommunerne skadesløse for et eventuelt tab, når det er staten, der har fejlen, det er staten, der skaber problemerne, det er staten, der ikke sørger for, at opgaverne bliver løst, og når der så er et provenu, som kommunerne måtte miste? Når man har det oppe at køre og man har overblikket, er skatteministeren så indstillet på at holde kommunerne skadesløse?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Allerførst vil jeg gerne klart sige, at jeg som minister naturligvis har ansvaret for, hvilken service og hvilken produktion medarbejderne i SKAT leverer, både de, der tager sig af den egentlige skattekontrol, af servicen, og naturligvis også dem, der tager sig af inddrivelsen. Det ansvar er der sådan set ikke nogen der skal rende rundt og lede efter. Det ansvar ligger hos mig.

Men når hr. Ole Stavad nævner, at man skulle have presset en hurtig overgang fra en kommunal inddrivelse til en statslig inddrivelse igenem, så er det jo faktisk forkert. Til at starte med lagde man op til, at overgangen skulle foregå den 1. januar 2005 netop for at give bedre plads til, at man fik en organisation på plads, og for at sikre, at de kommunale krav blev overgivet i god tid. Så ændrede man det til den 1. juni. Siden hen, netop fordi der kom et ønske om, at man skulle udskyde det, ændrede man det til den 1. oktober, og sluttelig, for at give den bedste mulighed for, at man kunne leve op til de ønsker, der var om at få tingene på plads, så udskød man det en måned mere til den 1. november.

Så det her er en proces, der rent faktisk, fordi vi lyttede til nogle af de råd, der var, om ikke at

fremskynde den for hårdt, er blevet udskudt fire gange, i alt 11 måneder. Vi har klart lagt frem, at man ikke kan lave så stor en omskiftning, uden at det på kort sigt vil have en virkning på produktionen.

Formanden:

Så er det hr. Ole Stavad for et afsluttende spørgsmål.

Ole Stavad (S):

Det er lidt besværligt at diskutere med en skatteminister, der ikke på nogen måde forholder sig til fakta og kendsgerninger. Kendsgerningen er, vil jeg sige til skatteministeren, at det lovgrundlag, der samlede inddrivelsen hos staten, først blev vedtaget efter den 1. juni 2005. Så at snakke om overdragelse den 1. januar 2005 og den 1. juni 2005 er helt forkert, og når man flyttede det til den 1. oktober, så var det jo, fordi det var fuldstændig ude i hampen.

Kl. 13.40

Virkeligheden er, at man havde august, september og oktober måned til reelt at foretage en af de største overdragelser, man har set, og som har hundredtusindvis af kunder i den anden ende.

Men skatteministeren forholdt sig overhovedet ikke til mit spørgsmål. Han påtager sig ansvaret, siger han. Men betyder det, at skatteministeren påtager sig ansvaret, så også, at skatteministeren reelt vil tage konsekvensen og give et fuldstændig klart tilsagn om, at det tab, som kommunerne måtte komme til at lide på grund af skatteministerens forsømmeligheder og statens mangel på inddrivelse, det kaos, der råder på området, vil skatteministeren erstatte og holde de enkelte kommuner skadesløse?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Hr. Ole Stavad burde som kommunalpolitisk forhandler for Socialdemokraterne vide, at regeringen lavede en aftale og fremlagde den den 24. juni 2004, hvori det udtrykkeligt blev nævnt, at man også ville samle inddrivelsen i statsligt regi. Derfor har man fra den 24. juni 2004 vidst, at det var målet, og man har kunnet begynde at indrette sig efter det.

Vi har naturligvis, efterhånden som vi valgte at rykke datoen for at forbedre kvaliteten af overdrivelsen, så heller ikke presset på for at få den aktuelle lovgivning på plads. Og når lovgivningen blev vedtaget på så sent et tidspunkt, så skyldtes det, som hr. Ole Stavad også ved, at der

blev udskrevet et folketingsvalg, der gjorde, at de lovforslag, som egentlig lå til grund for overgangen, bortfaldt.

Så spørger hr. Ole Stavad, hvad vi vil gøre i det tilfælde, at der ikke bliver inddrevet nok. Jeg er stadig væk af den opfattelse, at med den organisation, vi har opbygget, med det lovgrundlag, vi nu får vedtaget i Folketinget, og med den systemmodernisering, der er gang i, vil vi kunne inddrive endnu mere effektivt og dermed få restancerne endnu længere ned, end det har været muligt tidligere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 122

Lene Jensen (S):

Vi sidder jo sådan en lille smule undrende tilbage, når man hører de her replikskifter, for på den ene side så siger skatteministeren, og det har han sagt ofte før, når vi har diskuteret de her spørgsmål, at det skam var forudset, at der ville komme lidt færre kroner i kassen både på den ene og den anden konto, og at vi ikke kan nå at indhente det i hvert fald i år, og på den anden side siger skatteministeren nu, at der skam ikke kommer til at mangle penge derude.

Det er lidt svært at forholde sig til, hvad det så er, der er tilfældet. Hvis man er så sikker på, at de penge nok skal komme ind, så kan man vel også sagens love, at skulle de ikke komme det, så går staten hen og holder kommunerne sagesløse. Det kan vel ikke være det store problem i så fald, kan det?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er faktisk slet ikke så besværligt, som fru Lene Jensen fremlægger det.

For det første har vi sagt, at der vil være en produktionsnedgang i forbindelse med, at man laver et skifte fra en inddrivelse, der var delt mellem flere forskellige ministerier og kommunerne, og så over til en inddrivelse, der er samlet i én myndighed, nemlig SKAT. Det er på kort sigt. På den lange sigt er det fortsat min klare vurdering, at vi vil få en inddrivelse, som er mere effektiv, fordi vi rationaliserer arbejdsgangene, vi laver en bedre it-mæssig systemunderstøttelse, og så får vi en klarere lovgivning, et klarere retsgrundlag at gennemføre inddrivelsen på. Derfor er jeg af den klare opfattelse, at vi har skabt et system, som langt mere effektivt vil

kunne skabe en inddrivelse. Men det er klart, at den produktionsnedgang, der har været, skal der så bruges en periode på at indhente.

Lene Jensen (S):

Jeg synes ikke, det lød helt så svært, da jeg sagde det, for det er jo bare et eller andet med at sige, at hvis der kommer til at mangle nogle penge i kassen, fordi staten ikke har orden i sine systemer, og der er nogle kommuner, der kommer til at lide under det, så må man også kunne sige: Jamen så går vi ind og dækker de kommuner ind i en periode, måske indtil de så har fået kradset pengene ind, eller hvad det kunne være.

Det, der gør, at jeg jo synes, at skatteministeren måske er en smule vel optimistisk, er jo, at vi i øjeblikket ser, hvordan folk bliver flyttet rundt inden for SKAT, og vi har tidligere diskuteret de tvangsforflytninger, der finder sted, hvor man skal vælge mellem en fyreseddel og en tvangsforflyttelse måske tværs igennem landet.

Jeg har læst, at skatteministeren ikke er meget for at kommentere personalepolitikken hos SKAT. Jeg forstår også, at skatteministeren tager det fulde ansvar. Og så vil jeg høre, om skatteministeren har bemærket sig, at en meget stor andel af dem, der er udpeget til tvangsforflytning, er ældre medarbejdere. Jeg vil i den forbindelse høre, om skatteministeren ikke er bange for, at der opstår et enormt kompetencetab, når det især er de ældre medarbejdere, der er blevet prikket, og vi ved, at der indtil nu er 10, der har sagt ja, og der skal besættes 150 stillinger. Er det ikke noget, der kan få ministeren til at ligge vågen om natten og tænke på, hvor meget der ikke bliver opkrævet?

Kl. 13.45

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Først og fremmest må man holde de to ting helt adskilt, fordi det er to forskellige arbejdsopgaver.

Den ene opgave er spørgsmålet om inddrivelse. Her har vi nu i nogle runder været inde på, at der er et produktionstab i forbindelse med den forestående omlægning, og min forventning er, at produktionstabet bliver indhentet. Den anden opgave skyldes, at det tidligere Told og Skat for lang tid siden traf beslutning om at samle de betalingsopgaver, der har ligget spredt i landet, ét centralt sted for at sikre, at arbejdsgangen blev effektiviseret.

I forbindelse med kommunalreformen videreførte vi ideen om at samle opgaverne, både

SKATs og kommunernes opgaver, i ét landsdækkende center, og af regionalpolitiske årsager besluttede vi at placere centeret i Ringkøbing. Alleerede i dag arbejder 100 medarbejdere med betalingscenteret, nogle er der allerede, og nogle har frivilligt tilkendegivet, at de gerne vil arbejde der.

Tilbage står, at vi har været nødt til at bede ca. 150 medarbejdere om at flytte med, og kriterierne har været, at der skal udpeges medarbejdere, som er i stand til at løse opgaven, og at det skal være medarbejdere, som har kompetence til at kunne videreudvikle opgaven på forsvarlig vis.

Jeg er ikke i tvivl om, at de medarbejdere, vi har bedt om at flytte, har kompetencerne, og jeg er heller ikke i tvivl om, at de medarbejdere, som allerede er der, har kompetencerne. Skulle der være nogle, der vælger ikke at flytte med, vil vi naturligvis gennemføre en oplæringsproces for de nye medarbejdere, der så skal ansættes til at udføre opgaverne.

Lene Jensen (S):

Jeg takker for repetitionen af det, vi tidligere har hørt her i salen om baggrunden for, at vi nu diskuterer de ting, men jeg blev ikke meget klogere af det.

Nu vil jeg lade det ligge, om det virkelig er kommunerne, der skal bøde for, at staten ikke kan finde ud af det med hensyn til opkrævningen, og koncentrere mig om medarbejderne. Jeg spurgte faktisk ministeren, om han er sig bevidst, at en meget stor del af de tvangsforflyttede er ældre medarbejdere. Jeg har set tal, der siger, at 70 pct. af dem, der skal tvangsforflyttes, er over 50 år, og at 25 pct. er over 60 år, så i betragtning af, at der blandt f.eks. HK/Stats medlemmer – og mange af de forflyttede er medlemmer her – i citationstegn kun er 41 pct. over 50 år, er det en meget, meget, meget, meget stærk overrepræsentation af ældre medarbejdere. Jeg vil bare høre, om ministeren har bemærket det, og om ministeren har nogle kommentarer til det.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Vi har valgt en række klare og offentliggjorte kriterier for, hvilke medarbejdere der skal flytte med opgaven. De medarbejdere, som udpeges, skal være i stand til at løse opgaven her og nu, der skal udpeges medarbejdere, der har kompetence til at løse og videreudvikle opgaven, og vi har også sat nogle kriterier for, hvem der ikke kan udpeges. Der kan ikke udpeges medarbejdere med tillidsrepræsentantbeskyttelse, der

kan ikke udpeges medarbejdere, der er omfattet af det rummelige arbejdsmarked, og der kan ikke udpeges elever og vikarer.

Der har ikke været noget alderskriterium, men når man kigger på den gruppe medarbejdere, der i dag arbejder med betalingsopgaver, er der også i den gruppe en overvægt af personer, som har lang tids erfaring på arbejdsmarkedet, og det vil naturligvis i et vist omfang afspejle sig blandt de medarbejdere, der bliver udpeget til at flytte med opgaven til Ringkøbing.

Formanden:

Så er det fru Lene Jensen for et afsluttende spørgsmål.

Lene Jensen (S):

Ja, men der er jo ikke tale om, at det i vidt omfang afspejler sig; der er tale om en massiv overrepræsentation af modne medarbejdere.

Det er da godt, at man ikke tror på alt, hvad man læser i avisen, for her kan man jo se, at der er folk, som mere end antyder, at det er en fuldstændig bevidst strategi: at det er en omfattende foryngelseskur. En af vore mest kendte skatteeksperter antyder det, og andre påpeger den subtile problemstilling, at tjenestemænd ikke kan sige nej til at blive forflyttet, heller ikke tværs hen over landet. Gør de det, fyrer de dermed sig selv, og så mister de også retten til en række godtgørelser.

Jeg kunne godt tænke mig at høre et slag på tasken, hr. minister: Hvad sparer SKAT på det her? Hvad sparer SKAT på, at det må forudses, at en række af de ældre medarbejdere ikke orker at rive deres liv op med røde? Hvor meget mon der er tale om? Jeg stiller det gerne som et skriftligt spørgsmål, men hvis ministeren allerede nu har et svar på det, lytter jeg gerne.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil gerne klart afvise, at det skulle være en spareøvelse.

Jeg håber, at samtlige medarbejdere vil følge med opgaven. Jeg synes, det er dygtige medarbejdere, som vi har brug for, og hvis kompetencer vi vil have god gavn af i forbindelse med den opgave, det er at drive et betalingscenter.

Hvis der skulle være medarbejdere, der vælger at sige nej til at flytte med opgaven – og det vil jeg naturligvis ikke afvise – er det ikke sådan, at vi sparer lønkroner på det. Vi nyansætter folk fra lokalområdet og skal bruge kræfter på at efteruddanne og opkvalificere de nye medarbej-

dere, så det er ikke en spareøvelse, der er gang i fra SKATs side. Det er en øvelse i at effektivisere og styrke opgaven at drive et betalingscenter, som varetager en af de vitale opgaver for SKAT, nemlig at holde styr på de betalinger og datastrømme, der går ind og ud, og derfor håber jeg, at flest mulige vil følge med opgaven, så vi kan få et stærkt betalingscenter til gavn for SKAT.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 13.50

Spm. nr. US 123

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

I forlængelse af fru Lene Jensens spørgsmål kunne jeg egentlig godt tænke mig at bede skatteministeren om at forholde sig til det faktum, at når en så stor del af dem, som får valget mellem en forflyttelse og at sige op, er over 50 år og en fjerdedel er over 60 år, så vil det reelt betyde, at mange af dem siger op og går tidligt på efterløn.

Jeg vil bede skatteministeren forholde sig til, hvordan det hænger sammen med regeringens angivelige forkærlighed for at prøve at få virksomheder i al almindelighed til at holde lidt længere på deres ældre ansatte, fordi vi alle sammen skal blive længere på arbejdsmarkedet. Er det her ikke reelt at modarbejde det, som regeringen påstår den står for?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er lige præcis det, vi har sagt hele vejen igennem under arbejdet med kommunalreformen: Når vi flytter opgaver i forbindelse med kommunalreformen, skal de medarbejdere, der har siddet med opgaven, flytte med opgaven.

I forbindelse med oprettelsen af SKAT har vi valgt at gennemføre den plan, vi i en årrække har haft, om at samle alle betalingsopgaver ét sted i landet. Derudover vil vi gerne føre regionalpolitik og sikre, at SKAT er repræsenteret i alle dele af landet, og derfor har vi valgt at placere det center, der skulle oprettes, i Ringkøbing. Det er ikke et spørgsmål om, at vi på den måde vil reducere antallet af ansatte, for som jeg også nævnte over for fru Lene Jensen, er det sådan, at hvis en medarbejder siger nej til at flytte med, ansætter vi en ny medarbejder fra lokalområdet. Det er nemlig en vigtig opgave at sikre, at SKAT får de betalingsstrømme og de datastrømme, der er vigtige for løsningen af opgaverne.

Jeg kan sige, at hvis nogle personer går med overvejelser om, hvorvidt de skal flytte med opgaven eller ej, har vi faktisk tilbudt en genplaceringsrådgivning. Vi har lavet en aftale med et rådgivningsfirma og et rekrutteringsfirma, der kan sikre en afklaring af kompetencer og muligheder, så personer, som måtte gå med overvejelser om at forlade SKAT, får hjælp til at finde et andet arbejde, hvis det er det, som bliver deres endelige beslutning.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil godt bede skatteministeren prøve at forholde sig til virkeligheden. Virkeligheden er, at en lang række af de mennesker er over 60 år, endnu flere er over 50 år, og virkeligheden er selvfølgelig, at de mennesker ikke flytter med til Ringkøbing. De bliver i nærheden af børnebørnene, gør de, de siger op, og de går på efterløn. Sådan er virkeligheden, og det er derfor, jeg spørger: Er det ikke i modstrid med alle regeringens bestræbelser på at få ældre til at blive på arbejdsmarkedet, når man kan se, at konsekvenserne i virkelighedens verden er, at SKAT medvirker til, at nogle ældre forlader arbejdsmarkedet?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Nej, vi lever fuldstændig op til det, vi har sagt hele vejen igennem.

Spørgsmålet er jo, hvad det er, vi har sagt i forbindelse med hele kommunalreformen: Medarbejdere flytter med den opgave, de har siddet med. Det betyder, at de medarbejdere, der har siddet med betalingsarbejdsopgaven, skal flytte med opgaven, når den nu skal løses ét sted i landet.

Det er sådan, at vi forventer en klar effektivisering. Mens mange har siddet med opgaven tidligere, kan opgaven nu løses med langt færre medarbejdere, når de arbejder ét centralt sted. Det betyder, at vi får frigjort ressourcer til anden statskontrol og andet servicemæssigt arbejde, og det mener jeg er den rigtige prioritering: Ressourcerne flyttes fra et administrativt led til et service- og kontrolled, så vi får taget fat på det, der egentlig er vores kerneopgave, nemlig at sikre en retfærdig og effektiv finansiering af fremtidens offentlige sektor.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg har øjensynligt nogle problemer med at få skatteministeren til at opfatte, hvad jeg spørger om, for han svarer på noget helt andet.

Jeg forholder mig til det spørgsmål, der hedder: Ældre på arbejdsmarkedet – prøv at skrive det ned på papiret: Ældre på arbejdsmarkedet. Det er lige præcis det, det handler om.

SKATs øvelse betyder udstødning af ældre fra arbejdsmarkedet. Det synes jeg er et faktum, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om skatteministeren ikke vil erkende, at det måske kan være i modstrid med bestræbelserne på at få flere ældre til at blive længere på arbejdsmarkedet, når lige præcis et område, som skatteministeren har ansvaret for, medvirker til, at nogle ældre holder tidligere op på arbejdsmarkedet. Er det ikke et problem, eller er det ikke en fejl, man måske skulle lære af?

Kl. 13.55

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Et kig på folks dåbsattest har ikke ligget til grund for udpegningen. Der har ligget en række klare kriterier til grund for løsningen af opgaven. Vi skulle kunne være med til at udvikle opgaven til gavn for SKAT, og der har været nogle naturlige begrænsninger for, hvem der kunne udpeges. Vi kan ikke udpege folk, som er tillidsrepræsentantbeskyttet, vi kan ikke udpege folk, som er omfattet af det rummelige arbejdsmarked, og vi kan ikke udpege elever og vikarer. Ud fra de forudsætninger har man på grundlag af en vurdering fra det enkelte skatteceter udpeget, hvem der bedst kan løse opgaven.

Jeg er fuldstændig tryk ved, at de skattedirektører, som har skullet foretage den enkelte konkrete udvælgelse, har gjort det godt og sagligt og sobert, og derfor har jeg ingen grund til at antage, at der skulle være nogen problemer i den udpegning, der er foregået.

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr for et afsluttende spørgsmål.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så vil jeg bare henlede skatteministerens opmærksomhed på, at Karsten Juncher, som er direktør for SKATs økonomi- og planlægningsafdeling og en af de ansvarlige for udpegningen, har svaret på spørgsmålet, om man vil tænke mere på aldersfordelingen ved eventuelle nye flytterunder. Han starter sit svar med at sige: Det er altid fornuftigt at lære af sine fejl. Han kan altså i det mindste erkende, at der måske er sket en fejl, og at han måske også vil lære af den, og vil skatteministeren også det?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Karsten Juncher er en af de dygtige medarbejdere i SKAT, og han har naturligvis ret i, at man skal lære af sine fejl. Men jeg må bare sige, at det ikke er en fejl at leve op til de løfter, man har givet i forbindelse med kommunalreformen, og når et af løfterne har været, at vi vil lade medarbejderne følge med opgaven, skal vi naturligvis holde det.

Jeg skal i øvrigt sige, at den næste flytterunde, der eventuelt måtte komme, sikkert vil komme i forlængelse af den ønskerunde, der er igangsat. Vi har spurgt samtlige medarbejdere i SKAT, om de har et ønske om at beskæftige sig med et andet område eller på en anden geografisk placering. Vi har fået en masse tilkendegivelser om, at der er ønsker om nye opgaver og nye udfordringer, og nu vil vi naturligvis forsøge at få udfordringerne og opgaverne til at passe sammen, så vi kan få et endnu stærkere hold, hvor vi forhåbentlig i høj grad kan tage hensyn til medarbejdernes egne ønsker om placering.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 124

Mia Falkenberg (DF):

Ministeren har i B.T. den 29. april tilkendegivet, at ministeren ikke agter at gøre noget ved problemet med, at børn spiller hos tipsforhandlere og på internettet, på trods af flere undersøgelser viser, at jo yngre man er, når man begynder at spille, desto større risiko er der for, at man bliver afhængig, altså ludoman. Har ministeren fortsat ingen intentioner om at ændre holdning, selv om det er et faktum, at 12 pct. af alle skoleelever i 5., 7. og 9. klasse har prøvet at bruge penge på spil, samt at hver sjette af dem næsten daglig satser penge på spil?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Allerførst vil jeg sige, at der i øjeblikket ikke er foretaget nogen videnskabelige undersøgelser af spil og ludomani i Danmark, så vi ved ikke noget om udbredelse eller årsag. Men der er en undersøgelse på vej, for jeg har for nogle måneder siden taget initiativ til, at der blev igangsat en sådan undersøgelse, fordi der er alt for mange løse bolde i luften og alt for lidt konkret viden om, hvor mange ludomaner der er i Danmark, og hvad årsagen er til, at der er ludomaner i Danmark.

Angående fru Mia Falkenbergs spørgsmål er det sådan, at Tipstjenesten som led i sit almindelige virke har vedtaget, at børn under 16 år ikke må spille hos tjenestens forhandlere. Børn under 16 år må altså ifølge Tipstjenestens egne regler ikke spille, og børn under 18 år kan ikke spille via internettet, medmindre de har adgang til et elektronisk kort, der kan bruges over internettet. Ifald de har et sådant kort, er det som regel på baggrund af, at forældrene har givet tilladelse til, at de må få det, og derfor mener jeg, det må være noget, forældrene også skal holde øje med.

Regelsættet er sådan set ganske klart: Hvis du er under 16 år, må du ikke spille hos forhandlerne. Hvis det alligevel sker – og vi skal jo ikke være mere naive, end at vi er nødt til at indrømme, at der sker smuttere på grund af manglende kontrol i den konkrete situation – sender Tipstjenesten faktisk en regionschef ud til den enkelte forhandler og påtaler bruddet på aftalen, så jeg mener faktisk, at Tipstjenesten har både en ansvarlig politik og et rigtigt regelsæt på området.

Kl. 14.00

Mia Falkenberg (DF):

Ja, det lyder jo meget flot. Men hvis man rent lovgivningsmæssigt kan beskytte børn mod alkohol og tobak, som også er vanedannende, hvorfor skulle man så ikke også kunne beskytte dem mod spil?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er jo muligt for Folketinget at vedtage de lovforslag, som et flertal ønsker. Men som forhandler ved man jo, at en af betingelserne for at være forhandler er, at man ikke sælger til unge under 16 år, og at en af konsekvenserne af at bryde reglerne er, at man mister den ret lukrative licens, det er at være forhandler for Dansk Tipstjeneste.

Vi har altså allerede i dag et de facto-regelsæt, der siger, at det ikke er tilladt at sælge, og at der er en klar konsekvens, hvis der sker et brud på aftalen. Endda uden at have vedtaget konkret lovgivning har vi allerede i dag et regelsæt, som Tipstjenesten selv har fastsat og også selv håndhæver, og jeg synes faktisk, den håndhæver det ganske effektivt.

Mia Falkenberg (DF):

Artiklen i B.T. viste jo helt tydeligt, hvor nemt det er for unge at gå ind hos forhandlerne og købe tipskuponer og skrabelodder, og hvad der ellers findes, og hvad er den reelle sanktion over

for de forhandlere? Det lyder meget fint, at der udsendes en regionschef, som tager sig af sagen og giver en påtale osv., men det nytter jo ikke noget, hvis vi en dag står med, at et flertal af børnene er blevet afhængige af spil, ligesom andre er afhængige af alkohol eller tobak.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Allerførst bliver jeg lige nødt til at komme med den kommentar, at jeg synes altså, det er lidt hyklerisk, at B.T. laver denne aktion, når netop B.T. er et af de blade, der skal køres en retssag imod for at overtræde forbuddet mod at reklamere for spil. B.T., der nu har bragt en artikel, der fortæller, hvor forfærdeligt det er, at børn spiller, bringer samtidig hver dag annoncer, der reklamerer og opfordrer unge til at spille.

Jeg ved godt, at vi måske ikke kan gøre mere end presse på i forbindelse med den retssag, der er undervejs. Men det skal alligevel siges, at i mine øjne er det en dobbeltmoralisk handling fra B.T.s side, når de på den ene side siger, det er forfærdeligt, at unge spiller, og på den anden side tjener penge på at opfordre dem til at spille.

Hvad det lovgivningsmæssige aspekt angår, er det sådan, at vi nu har igangsat en undersøgelse, der skal give os et faktisk videngrundlag om ludomani og spil. Når den er tilendebragt – første del afsluttes her i sommeren 2006 – mener jeg, vi har nogle bedre redskaber og et bedre ståsted, når vi skal tage stilling til, om der er behov for yderligere lovgivning på området, og derfor vil jeg anbefale, at vi afventer undersøgelsen. Den første afrapportering er kun få måneder væk, og den vil i hvert fald give os et godt og sagligt grundlag for at overveje, hvilke yderligere skridt der eventuelt skal tages.

Mia Falkenberg (DF):

Vil det sige, at ministeren ikke er afvisende over for, at der eventuelt skal fastsættes en aldersgrænse for spil hos Tipstjenesten?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil gerne slå fast, at der allerede i dag er en aldersgrænse i Tipstjenestens eget regelsæt, og at det har klare konsekvenser, hvis reglerne ikke bliver overholdt.

Det er også sådan, at den undersøgelse, som vi har sat i gang, afslutter første fase omkring udgangen af juni måned, dvs. om ca. 2 måneder. Hvis den undersøgelse peger på, at der kan tages nogle virkningsfulde lovgivningsmæssige initiativer, synes jeg naturligvis, Folketinget skal

tage en drøftelse om det. Det er jeg ikke afvisende over for, men jeg vil ikke stille nogen lovændringer i sigte, når jeg endnu ikke har set rapportens konklusioner.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.05

Formanden:

Vi venter lige nogle få minutter, inden vi går videre i dagsordenen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 121: Forslag til lov om ændring af forskellige skateloove. (Enklere forskuds- og selvangivelsesprocedure samt frivillig indberetning af gaver m.v.).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 11/1 2006. Første behandling 25/1 2006. Betænkning 19/4 2006. Anden behandling 25/4 2006. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 27/4 2006 til tredje behandling af skatteministeren (Kristian Jensen)).

Der var stillet 2 ændringsforslag af skatteministeren (Kristian Jensen).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 96 stemmer (V, S, KF, RV, SF og EL) mod 16 (DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 128: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Betinget udvisning, skærpelse af udvisningsreglerne og reglerne om indrejseforbud m.v.).

Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj).
(Fremsat 25/1 2006. Første behandling 24/2 2006. Betænkning 18/4 2006. Anden behandling 27/4 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Morten Østergaard (RV):

Blot for at præcisere: Det Radikale Venstre var jo åbent over for dette forslag ved førstebehandling, idet vi i vores almindelige naivitet troede, at når der forelå så kradsbørstige hørings svar fra både internationale og nationale høringsorganer, ville man være interesseret i at indarbejde en beskyttelse af flygtninge i forslaget, sådan som konventionerne også lægger op til. Men da det mod vores forventning har vist sig ikke at være tilfældet, ser vi os desværre nødsaget til at stemme imod forslaget.

Vi er også ved denne lejlighed nødt til at udtrykke vores bedrøvelse over, at vores ændringsforslag om de religiøse forkyndere, hvor vi gerne så en skærpelse af lovforslaget, heller ikke har kunnet finde flertal, og vi må altså desværre stemme imod, da vi naturligvis fortsat mener, at Danmarks internationale forpligtelser skal overholdes i alle sammenhænge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 91 stemmer (V, S, DF og KF) mod 20 (RV, SF og EL).